

i Anledning heraf fornødne Udvidelser af Frederiksberg Station, men at Forslaget blev forkastet navnlig af den Grund, at det var fremkommet saa sent, at man ikke mente tilstrækkelig at kunne bedømme Sagen paa dette Tidspunkt. Overbevist om Hensigtsmæssigheden og Nødvendigheden af den nævnte Bevilling har jeg tilladt mig at stille et Vndringsforslag derom til 2den Behandling af Finantsloven her i Thinget, og da jeg haaber, at det høie Landsting vil give sit Samtykke til denne Bevilling, har jeg anset det for rettest allerede nu i denne Samling at fremsætte et Forslag til Lov om Erhvervelse ved Exproprietation af de Arealer, som ville være fornødne til det ommeldte Anlæg. I Henhold hertil har jeg herved den Ære at fremsætte Forslag til Lov om Exproprietation af forskellige Arealer til Udvidelse af de sjællandske Statsbaner, og idet jeg forøvrigt skal henvise til de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale dette til det høie Things Velvillie.

Formanden: Exemplarer af det aaaledes fremsatte Lovforslag ville nu blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

1ste Landstingsmand for 8de Kred (C. A. Hansen) indbringer: Forslag til Lov om Forlængelse af den midlertidige Jagtlov af 12te Mai 1882.

C. A. Hansen: Det høie Thing vil maasse erindre, at jeg ved 1ste Behandling af det af den 4de kongevalgte Landstingsmand (Fischer) fremsatte Lovforslag om Jagten udtalte min Sympathi for dette Forslag, og at jeg paa en ganske enkelt Andtagelse nær billigede de Bestemmelser, der være optagne i Forslaget, samt ønskede, at det maatte komme saa vidt, at det blev ophøiet til Lov, hvilket vilde være mig saare hjært. Smidlertid søiede jeg til, at saafremt det ikke kunde ske, var det ønskeligt, om der fremkom saa betids et Forslag om Fornyelse af den midlertidige Jagtlov, at den kunde blive vedtaget. Jeg har nu ventet saa længe paa, at Andre skulde gjøre det, at jeg ikke tør opsætte længere at gjøre det selv, og jeg har anset det for en Pligt for mig at gjøre det. Maasse vil man indvende, at denne Lov kan heller ikke blive særdeig; men dertil maa jeg dog svare, at det kan der ikke være nogen Tvivl om, hvis man

ønsker at fremme den. Den har jo for det Første gjort sin gode Virkning i 5—6 Aar, saa at man altsaa har god Erfaring om Værdien af den. Dernæst er den 2 Gange med 3 Aars Mellemrum blevet vedtaget af begge Riksdagens Afdelinger, og der behøves ikke nu at anstilles nye Undersøgelser eller indhentes nye Dplysninger, ligesom man heller ikke behøver at nedsætte noget Udvalg, hvis Betænkning skal afventes, da den hele Sag er saa godt kjendt af Alle. I den Overbevisning, at det er den eneste Maade, hvorpaa man kan faae et tilfredsstillende Resultat i Henseende til at bevare en taalelig Bildtbestand for Landet, har jeg tilladt mig at fremkomme med mit Forslag, som jeg herved anbefaler til det høie Things velvillige og hurtige Fremme.

Formanden: Exemplarer af dette Lovforslag ville ligeledes blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Kolonialloven for de dansk-vestindiske Der af 27de November 1863 og om Hærstyrken paa de dansk-vestindiske Der.

Formanden: Paa Dagsordenen ser jeg opført den anden vestindiske Lov som staaende i Forbindelse med den nu foreliggende Lov. Der er imidlertid ikke den Forbindelse mellem disse to Love, som der var imellem Musæumslovene. Det kan naturligvis ikke undgaas, at man ved Behandlingen af den ene Lov kommer ind paa den anden, men man bør dog saa vidt muligt holde sig til den foreliggende.

Ordføreren (Schlegel): De Herrer ville have set af den Betænkning, som er omdelt, at Udvalget har ment at kunne tiltræde det foreliggende Lovforslag. Det vil ganske vist paaføre Staten en ikke ubetydelig Udgift, men af de Grunde, som ere anførte under 1ste Behandling af Forslaget, og som ligeledes findes i Motiverne til Forslaget, vil det være de Herrer bekendt, at Derne ikke ere i Stand til selv at udrede de militære Udgifter, og det maa jo ogsaa siges at være ret naturligt, at den danske Stat afholder dem. Det har Udvalget derfor heller ikke havt nogen Betænkning ved at tiltræde. Det, som derimod har været særlig Gjenstand for Udvalgets Overveelse, er, hvorledes der kunde frembringes en bedre finant-